

WOUKE is een verkorte verkleinvorm van WOUTERA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van WOUTER, variant van WALTER: samengestelde Germaanse naam:

1] 'Walt-', afkomstig van werkwoord 'walten' = 'heersen';

2] '-her' = 'leger' (vgl. 'heer' of 'heir').

Dus: 'heerseres over het leger'; 'bevelvoerster' (germ.)

Naar het schijnt komt de vrouwelijke vorm van Walter uitsluitend voor in het Nederlands taalgebied. Duits sprekende gebieden gebruiken de naam Waltrudis (ook Waltraud of Woutruide = 'betrouwbare heerseres') of Walburga (= bescherming biedende heerseres').

*

Walter van Pontoise osb, Frankrijk; abt; † 1099; feest 8 april.

Hij werd geboren in de eerste helft van de 11e eeuw en was afkomstig uit de landstreek Picardië in het noord-westen van Frankrijk. Hij begon zijn loopbaan als leraar filosofie en spraakkunst (rhetorica). Later trok hij zich terug in een benedictijnenklooster. Van daaruit werd hij door de monniken van Pontoise tot abt gekozen. Maar hij weigerde. Hij wilde God liever dienen in de eenzaamheid. Daarom vluchtte hij naar het klooster in Cluny (Bourgondië). Dat maakte juist in die tijd een geweldige bloeiperiode door. Maar zijn monniken wisten hem te vinden en haalden hem terug. Opnieuw nam hij de vlucht. Nu wendde hij zich zelfs tot de paus in de hoop dat hij hem zou kunnen helpen. Maar deze oordeelde dat de keuze van de monniken geheel volgens de regels was verlopen en dat er dus geen enkele reden was om te weigeren. Zo stond het nu eenmaal in de regel van Sint Benedictus. Die volgde hij toch als goed benedictijn? Nou dan!

In zijn functie als abt kwam hij geregeld aan het Franse hof, waar hij allerlei misstanden aanklaagde. Daarbij spaarde hij zijn kritiek ook niet aan de koning in hoogst eigen persoon. Daardoor belandde hij al snel in de gevangenis.

Hij wordt afgebeeld met korenaren en wijnstok.

Hij is patroon van de krijgsgevangenen.

*

Waltrudis (ook Woutruide) van Mons (= Bergen) osb, Henegouwen, België; abdis; † 688; feest 9 april & 12 augustus (overbrenging relieken).

Zij maakt deel uit van een geheel heilige familie. Dat komt, omdat in de vroege Middel-Eeuwen de verbreiding van de christelijke cultuur vooral mogelijk werd gemaakt door schenkingen van adellijke families: zij stichtten kerken, kloosters en kapellen, en voorzagen in het onderhoud van bisschoppen en geestelijken. Omdat dat toen nog heel zeldzaam was, en bepaald ongewoon, werden vele leden van die families heilig verklaard.

Waltrudis werd geboren rond het jaar 600 en was de dochter van de heilige Walbert, gouverneur van het district Sambre-et-Meuse. Zij was de zuster van de heilige Aldegondis, die later abdis zou worden in het klooster van Meubeuge. Waltrudis werd ten huwelijk geschonken aan de heilige Madelgaris, een hoge beambte aan het hof van koning Dagobert. Zij kregen vier kinderen die elk onder de heiligen worden gerekend: Landerik, de latere bisschop van Metz; Dentelijn, kort na zijn doopsel gestorven; Aldetrudis en tenslotte Madelberta; deze laatste twee werden door hun tante Aldegondis in het klooster opgevoed tot bewuste christenvrouwen. Volgens de verhalen was Waldetrudis een toonbeeld van christelijke deugd, zowel binnen als buiten haar gezin. Zij weet haar man te bewegen om monnik te worden; vanaf dat moment noemt hij zich Vincentius Madelgarius.

Zijzelf ontvangt niet lang daarna in een droom een teken: Sint Gorik, de bisschop van Kamerijk reikt haar een beker wijn. Als zij ervan gedronken heeft, krijgt zij een afkeer van al wat gewoon aards is, en verlangt naar iets hogers.

Wanneer zij de mensen om haar heen om raad vraagt omtrent deze droom, wordt zij vierkant uitgelachen. Toch bouwt zij in de buurt van de huidige plaats Bergen (Mons) een klooster, waar zij jonge vrouwen en meisjes opneemt om gezamenlijk hun leven aan God toe te wijden. Nog één keer krijgt zij de aanvechting om haar vroegere adellijke leven, met al wat daar bij hoort aan status en comfort, weer op te pakken, en deze strenge kloosterlijke levenswijze te laten voor wat zij is. Als zij eenmaal hier doorheen is, wordt zij een inspirerende kloosterlinge. Haar zuster Aldegondis komt herhaaldelijk haar raad inwinnen en zij doet links en rechts wonderen: ze geneest kinderen met een kruisteken; geld voor de armen blijkt zich te vermenigvuldigen.

Ze wordt in 727 door de heilige bisschop Hubertus van Tongeren heilig verklaard. Haar relieken rusten in Bergen.

Zij is patrones van de stad Bergen (= Mons).